

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. juli 2003

om forlængelse af den i EF-traktatens artikel 95, stk. 6, fastsatte frist i forbindelse med de nationale bestemmelser om anvendelsen af korte chlorparaffiner, som Nederlandene har givet meddelelse om i henhold til artikel 95, stk. 4

(meddelt under nummer K(2003) 2539)

(Kun den nederlandske tekst er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/549/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

- (1) Ved skrivelse af 17. januar 2003 fra Kongeriget Nederlandenes Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union gav den nederlandske regering i henhold til traktatens artikel 95, stk. 4, Kommissionen meddelelse om de gældende nationale bestemmelser om anvendelsen af korte chlorparaffiner (herefter benævnt SCCP), som Nederlandene finder det nødvendigt at opretholde efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/45/EF af 25. juni 2002 om tyvende ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF ⁽¹⁾.

1. Traktatens artikel 95, stk. 4 og 6

- (2) I traktatens artikel 95, stk. 4 og stk. 6, hedder det:

»4. Hvis en medlemsstat, efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om grundene til deres opretholdelse.

[...]

6. Kommissionen bekræfter eller forkaster inden seks måneder efter meddelelsen [...] de pågældende nationale bestemmelser efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.

⁽¹⁾ EFT L 177 af 6.7.2002, s. 21.

Hvis Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for dette tidsrum, betragtes de i stk. 4 [...] omhandlede nationale bestemmelser som godkendt.

Hvis det er begrundet i spørgsmålets kompleksitet, eller hvis der ikke foreligger risiko for menneskers sundhed, kan Kommissionen meddele den pågældende medlemsstat, at den i dette stykke omhandlede periode kan forlænges med en ny periode på indtil seks måneder.»

2. Direktiv 2002/45/EF

- (3) Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater ⁽²⁾, som ændret, indeholder bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater. I henhold til direktivets artikel 1, stk. 1, finder direktivet anvendelse på de i bilag I anførte stoffer og præparater.
- (4) I henhold til artikel 2 træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de farlige stoffer og præparater, der er anført i bilaget, kun markedsføres eller anvendes under de vilkår, der er fastsat heri.
- (5) Direktiv 76/769/EØF er blevet ændret ved adskillige lejligheder, bl.a. for at indsætte en række nye farlige stoffer og præparater i bilag I og dermed indføre de begrænsninger af markedsføringen eller anvendelsen heraf, der er nødvendige for at beskytte menneskers sundhed eller miljøet.
- (6) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/45/EF, som er vedtaget i henhold til traktatens artikel 95, blev der i bilag I til direktiv 76/769/EØF indsat et nyt punkt 42 om alkaner, C₁₀-C₁₃, chlor (SCCP), som indeholder bestemmelser om markedsføringen og anvendelsen af disse stoffer.
- (7) I direktivets betragtning 1 hedder det: »De bestemmelser, som nogle medlemsstater har indført eller påtænker at indføre for at begrænse anvendelsen af korte chlorparaffiner (SCCP) i medfør af Parcom-afgørelse 95/1 (konventionen om forhindring af landbaseret havforurening), har direkte indflydelse på det indre markeds gennemførelse og funktion. Det er derfor nødvendigt at foretage en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på området og følgelig at ændre bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater, under hensyntagen til Fællesskabets risikovurderinger og relevante videnskabelige beviser, der støtter Parcom-afgørelse 95/1.«
- (8) I betragtning 2 og 3 opridses baggrunden for direktivet, idet det nævnes, at »SCCP klassificeres som miljøfarlige, da de er meget giftige for organismer, der lever i vand, og kan give skadelige langtidsvirkninger i vandmiljøet«, og at »Kommissionen har vedtaget en henstilling i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer ⁽³⁾, hvori den for at beskytte vandmiljøet anbefaler at træffe særlige foranstaltninger for at begrænse anvendelsen af SCCP, navnlig i skærevæske til metalforarbejdning og produkter til færdigbehandling af læder«.
- (9) I punkt 42.1 hedder det, at SCCP ikke må markedsføres til anvendelse som stoffer eller som bestanddele i andre stoffer eller præparater i koncentrationer på mere end 1 %
 - til metalforarbejdning
 - til indfedtning af læder.
- (10) I punkt 42.2 hedder det, at inden den 1. januar 2003 tager Kommissionen sammen med medlemsstaterne og Ospar-Kommissionen og under inddragelse af al relevant ny videnskabelig viden om sundheds- og miljøsici ved SCCP alle andre anvendelser af SCCP op til fornyet overvejelse, og at Europa-Parlamentet underrettes om resultatet af disse overvejelser.
- (11) Artikel 2, stk. 1, bestemmer, at medlemsstaterne senest den 6. juli 2003 vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv, at de straks underretter Kommissionen herom, og at de anvender disse bestemmelser senest den 6. januar 2004.

⁽²⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201.

⁽³⁾ EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1.

3. Nationale bestemmelser

- (12) De nationale bestemmelser, som Nederlandene har meddelt, blev indført ved besluit van 3 november 1999, houdende regels inzake het beperken van kortketenige gechlloreerde paraffines (Besluit gechlloreerde paraffines WMS), Staatsblaad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).
- (13) I henhold til artikel 1 finder den nederlandske beslut anvendelse på chloralkaner med en kæde på 10-13 (inklusive) kulstofatomer og en chloreringsgrad på mindst 48 vægtprocent.

I henhold til artikel 2, stk. 1, kan de i artikel 1 omhandlede SCCP ikke anvendes:

- som blødgørere i maling, præparater til overfladebehandling eller fugemasser
- i skærevæsker til metalforarbejdning
- som flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler.

I henhold til artikel 2, stk. 2, kan SCCP dog fortsat indtil den 31. december 2004 anvendes i fugemasser til dæmninger og diger eller som flammehæmmende middel i transportbånd udelukkende til anvendelse inden for minedrift.

- (14) Bestemmelserne blev den 8. marts 1999 meddelt til Kommissionen på udkaststadiet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽⁴⁾. Nederlandene anførte, at det var nødvendigt at indføre de påtænkte bestemmelser for at sikre, at Nederlandene også fremover kan opfylde sine internationale forpligtelser i henhold til konventionen om forhindring af landbaseret havforurening (den såkaldte Pariskonvention) og Paris-Kommissionens (Parcom) afgørelse 95/1 fra juni 1995 om gradvis afvikling af anvendelsen af SCCP, der er truffet inden for rammerne af Pariskonventionen, og som Kongeriget Nederlandene er kontraherende part i⁽⁵⁾. Fem medlemsstater⁽⁶⁾ og Europa-Kommissionen fremsatte bemærkninger, og Spanien afgav en udførlig udtalelse. Alle disse medlemsstater, bortset fra Danmark og Østrig, var ligesom Europa-Kommissionen imod indførelsen af de påtænkte nationale bestemmelser.

4. Baggrundsinformation om SCCP

- (15) Chlorparaffiner er kemiske stoffer, der fremstilles ved chlorering af ligekædede paraffiner eller alkaner. De inddeles ofte i flere grupper efter udgangsmaterialets kædelængde og mængden af chlor i slutproduktet. De kort-, mellem- og langkædede chlorparaffiner (hhv. SCCP, MCCP og LCCP) er tre hovedgrupper. SCCP fremstilles af ligekædede paraffiner med en kædelængde på C₁₀ til C₁₃. De markedsførte SCCP kan indeholde 49-71 % chlor i gennemsnit. De kan markedsføres og anvendes i ren form, men kan også forekomme som urenheder i andre stoffer og præparater, særlig MCCP⁽⁷⁾.
- (16) I Det Europæiske Fællesskab anvendes SCCP hovedsagelig som tilsætningsstoffer i skærevæsker til metalforarbejdning. Andre anvendelsesformål er som flammehæmmende middel i gummi og som tilsætningsstoffer i maling og andre overfladebehandlingssystemer. Stofferne anvendes i mindre omfang til indfedtning og blødgøring i læderindustrien, som imprægneringsmiddel i tekstilindustrien og som tilsætningsstoffer i fugemasser.

⁽⁴⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

⁽⁵⁾ De kontraherende parter har ved Pariskonventionen forpligtet sig til at tage ethvert muligt skridt til at hindre forurening af havet og bekæmpe landbaseret havforurening. Alle medlemsstater af Det Europæiske Fællesskab, bortset fra Østrig, Grækenland, Luxembourg og Italien, har tiltrådt konventionen. Det Europæiske Fællesskab er også kontraherende part. Paris-Kommissionen (Parcom), der består af repræsentanter for hver af de kontraherende parter, har ansvaret for at forvalte konventionen. I henhold til artikel 18, stk. 3, kan kommissionen vedtage programmer og forholdsregler til begrænsning eller eliminering af landbaseret forurening med visse stoffer, der er opført i kapitel I, II og III i denne konventions bilag A. Parcom-afgørelse 95/1, som er vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, bestemmer, at visse anvendelser af SCCP gradvist afvikles efter følgende tidsplan: anvendelse som blødgørere i maling og præparater til overfladebehandling, anvendelse i skærevæsker til metalforarbejdning og anvendelse som flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler pr. 31. december 1999 og anvendelse som blødgørere i fugemasser og som flammehæmmende middel i transportbånd udelukkende til anvendelse inden for minedrift pr. 31. december 2004. Af de elleve medlemsstater af Det Europæiske Fællesskab, der er kontraherende part i Pariskonventionen, har alle, bortset fra Det Forenede Kongerige, forpligtet sig til at overholde Parcom-afgørelse 95/1. Det Europæiske Fællesskab er ikke part i Parcom-afgørelsen. Pariskonventionen er erstattet af den nye konvention om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (Ospar-konventionen, 1992). I henhold til den nye konvention er Paris-Kommissionen erstattet af en ny Ospar-Kommission.

⁽⁶⁾ Italien, Danmark, Det Forenede Kongerige, Østrig og Tyskland.

⁽⁷⁾ Direktiv 2002/45/EF fastætter en koncentrationsgrænse på 1 % for SCCP til anvendelse som bestanddele i andre stoffer eller præparater.

- (17) SCCP klassificeres som farlige stoffer i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer⁽⁸⁾. Nærmere bestemt klassificeres de som kræftfremkaldende stoffer i kategori 3 og forsynes med risikosætning R40 (»Mulighed for varig skade på helbred«) og symbolet Xn (»Sundhedsskadelig«). De klassificeres desuden som miljøfarlige og forsynes med risikosætning R50/53 (»Meget giftig for organismer, der lever i vand« og »Kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet«) og symbolet N (»Miljøfarlig«).
- (18) SCCP er på grund af deres toksicitet og deres klare persistens og tendens til bioakkumulering blandt de stoffer, for hvilke det overvejes at træffe forureningsbekæmpende foranstaltninger i henhold til Pariskonventionen (i dag Ospar-konventionen)⁽⁹⁾. I begyndelsen af 1990'erne udtrykte Paris-Kommissionen bekymring over emissionen af SCCP i havmiljøet og begyndte at overveje lovgivningstiltag om anvendelsen af stofferne. De europæiske fabrikanter fremsatte dengang et forslag om en frivillig aftale med henblik på gradvist at afvikle leveringen af SCCP til anvendelse i skærevæsker til metalforarbejdning og for at tilskynde de senere produktionsled til at anvende produkter, der er mindre skadelige for vandmiljøet. Forhandlingerne gav ikke noget resultat, og Paris-Kommissionen vedtog i sidste ende afgørelse 95/1. Det Forenede Kongerige var imod afgørelsen og anførte, at den ikke blev understøttet af en passende risikovurdering.
- (19) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1179/94⁽¹⁰⁾ blev SCCP opført i den første liste over prioriterede stoffer, der skal underkastes risikovurdering i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer⁽¹¹⁾, idet Det Forenede Kongerige fungerede som referent.
- (20) Den risikovurderingsrapport, der blev udarbejdet af Det Forenede Kongerige, blev forelagt for medlemsstaternes tekniske eksperter⁽¹²⁾ til gennemgang. Rapporten⁽¹³⁾, som blev forelagt i september 1997, og som behandlede alle videnskabelige data, der forelå indtil 1996, herunder også de data, som Parcom-afgørelse 95/1 byggede på, fremhæver en række miljörisici for organismer, der lever i vand, når SCCP anvendes til metalforarbejdning og færdigbehandling af læder, hvor der ifølge rapporten bør overvejes risikobegrænsende foranstaltninger. De øvrige nuværende anvendelser blev ikke anset for at give anledning til bekymring for vandmiljøet eller menneskers sundhed, selv om man fandt, at der var behov for yderligere oplysninger og undersøgelser for fyldestgørende at kunne beskrive visse mulige miljörisici som følge af anvendelsen af SCCP i gummi.
- (21) Risikovurderingsrapporten blev derpå forelagt for Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (CSTEE) til ekspertgennemgang. CSTEE bekræftede i sin udtalelse af 27. november 1998⁽¹⁴⁾ den videnskabelige gyldighed af resultaterne af risikovurderingen. Disse resultater og den tilhørende strategi for risikobegrænsning blev vedtaget endeligt på fællesskabsplan ved Kommissionens henstilling 1999/721/EF af 12. oktober 1999 i henhold til forordning (EØF) nr. 793/93. De relevante dele af henstillingen gengives nedenfor:

⁽⁸⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

⁽⁹⁾ Se fodnote 5.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1179/94 af 25. maj 1994 vedrørende den første liste over prioriterede stoffer i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 (EFT L 131 af 26.5.1994, s. 3).

⁽¹¹⁾ EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1. Der indføres ved denne forordning bl.a. en fællesskabsprocedure for vurdering af risikoen ved eksisterende stoffer, dvs. stoffer, der er opført i EINECS-fortegnelsen (European Inventory of Existing Commercial Substances) (EFT C 146 af 15.6.1990, s. 1). Der skal i henhold til forordningen vedtages lister over prioriterede stoffer, der skal underkastes Fællesskabets risikovurdering, nærmere bestemt ved en kommissionsforordning, hvoraf det for hvert stof fremgår, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for vurderingen. Der er bestemte procedurer og metoder til vurdering af den faktiske eller mulige risiko for mennesker og miljø ved de pågældende stoffer. De er angivet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 af 28. juni 1994 om principperne for vurdering af risikoen for mennesker og miljø ved eksisterende stoffer, i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 (EFT L 161 af 29.6.1994, s. 3). Opfølgningen af risikovurderingen og om nødvendigt den anbefalede strategi vedtages endeligt på fællesskabsplan, i reglen ved en henstilling fra Kommissionen. På grundlag af den således vedtagne risikovurdering og strategihenstilling påhviler det derpå Kommissionen om nødvendigt at foreslå fællesskabsforanstaltninger inden for rammerne af direktiv 76/769/EØF eller inden for rammerne af andre relevante eksisterende fællesskabsinstrumenter.

⁽¹²⁾ Medlemsstaternes eksperter mødes jævnligt for at tage risikovurderingsrapporterne op til fornyet overvejelse med henblik på at udarbejde de foranstaltninger, der skal vedtages i henhold til den udvalgsprocedure, som blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 793/93.

⁽¹³⁾ »European Union Risk Assessment Report, alkanes, C¹⁰⁻¹³, chloro«, Det Europæiske Kemikaliekontor, Institut for Beskyttelse af Forbrugerne og deres Sundhed, Det Fælles Forskningscenter, Europa-Kommissionen.

⁽¹⁴⁾ »CSTEE opinion on the results of the risk assessment of SCCPs carried out in the framework of Council Regulation (EEC) 793/93 on the evaluation and control of the risks of existing substances«, udtalelse afgivet på CSTEE's plenarmøde, Bruxelles den 27. november 1998: http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html

»I. RISIKOVURDERING:

A. **Sundhed**

Konklusionen af risikovurderingen for ARBEJDSTAGERE, FORBRUGERE og OFFENTLIGHEDEN VIA MILJØET er, at der er på indeværende tidspunkt hverken behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser eller andre risikobegrænsende foranstaltninger end dem, som allerede er truffet. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- Risikovurderingen har vist, at der ikke forventes nogen risiko for ovennævnte befolkningsgrupper. Den mulige udsættelse for arbejdstagere under produktion og anvendelse er først og fremmest via huden. Indånding er en anden mulig eksponeringsvej under arbejde med skærevæsker og hotmelt-klæbestoffer, der indeholder stoffet. Gældende risikobegrænsende foranstaltninger inden for fællesskabslovgivningen om beskyttelse af arbejdstagerne eller anden gældende relevant fællesskabslovgivning anses for tilstrækkelige.
- Eksponering af forbrugerne, hvilket kan ske ved berøring med lædervarer, der er behandlet med stoffet, og ved privat brug af skærevæsker, anses ikke for at give anledning til bekymring.

B. **Miljø**

Konklusionen af risikovurderingen for AKVATISKE (sedimenter) og TERRESTRISKE ØKOSYSTEMER er, at der er behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- Der er behov for mere information, så man får rådighed over en fyldestgørende beskrivelse af risikoen for sedimenter som følge af produktionen af stoffet og brugen af det i gummi, risikoen for jordbunden og sedimenter som følge af formulering og brug af skærevæsker og midler til færdigbehandling af læder, og risikoen for jordbunden og sedimenter på både lokalt og regionalt niveau.

De påkrævede informationer er følgende:

- eksperimentel bestemmelse af K_{oc} ⁽¹⁵⁾
- overvågningsdata fra jord og sedimenter nær ved forureningskilderne
- prøvning af toksicitet for organismer, der lever i jord eller sedimenter, medmindre der, når ovennævnte oplysninger foreligger, ikke længere er grund til bekymring over de pågældende miljømedier.

Konklusionen af risikovurderingen for MIKROORGANISMER I SPILDEVANDSBEHANDLINGSANLÆG og ATMOSFÆREN er, at der på indeværende tidspunkt hverken er behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser eller andre risikobegrænsende foranstaltninger end dem, som allerede er truffet. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- Risikovurderingen har vist, at der ikke forventes nogen risiko for ovennævnte miljømedier. De risikobegrænsende foranstaltninger, som allerede er truffet, anses for tilstrækkelige.

Konklusionen af risikovurderingen for AKVATISKE ØKOSYSTEMER (undtagen sediment) og IKKE-MILJØMEDIUMSPECIFIKKE VIRKNINGER MED RELEVANS FOR FØDEKÆDEN er, at der er behov for særlige foranstaltninger for at begrænse risikoen. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- mulige virkninger for det lokale vandmiljø som følge af eksponering fra formulering og brug af skærevæsker, der indeholder stoffet, og produkter til færdigbehandling af læder, der indeholder stoffet
- mulige ikke-miljømediumspecifikke virkninger med relevans for fødekæden som følge af formulering og brug af produkter til færdigbehandling af læder, der indeholder stoffet, og brug af skærevæsker, der indeholder stoffet.

II. STRATEGI FOR RISIKOBEGRÆNSNING for MILJØET:

Man bør overveje begrænsning af markedsføring og brug af stoffet på fællesskabsplan for at beskytte miljøet mod brug og formulering af produkter, især til metalforarbejdning og færdigbehandling af læder. For at bestemme, hvilke anvendelser det er berettiget at give dispensation for, er der behov for yderligere arbejde. De identificerede foranstaltninger for at beskytte miljøet vil også begrænse den humane eksponering.»

⁽¹⁵⁾ Fordelingskoefficienten for organisk kulstof, et parameter, der angiver et stofs fordeling mellem organisk kulstof i jordbunden (f.eks. humussyre) og vand.

- (22) Kommissionen vedtog den 20. juni 2000 et forslag til ændring af direktiv 76/769/EF med henblik på at begrænse markedsføringen og anvendelsen som foreslået i Fællesskabets risikovurdering, hvilket i sidste ende førte til Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af direktiv 2002/45/EF.
- (23) I overensstemmelse med punkt 42.2 i bilag I til direktiv 76/769/EØF, som indsat ved direktiv 2002/45/EF, tog Kommissionen de øvrige anvendelser af SCCP op til fornyet overvejelse. Kommissionen anmodede i denne forbindelse Det Forenede Kongerige som den medlemsstat, der som referent er ansvarlig for risikovurderingen af SCCP i henhold til forordning (EØF) nr. 793/93, om at indsamle og gennemgå al relevant ny viden og om nødvendigt at ajourføre Fællesskabets risikovurderingsrapport. Kommissionen forhørte sig desuden hos Ospar-sekretariatet for at erfare, om der forelå nogen ny videnskabelig viden om risiciene ved SCCP, som kunne ændre konklusionerne af den tidligere risikovurdering. Endelig spurgte Kommissionen CSTEE, om komitéen havde kendskab til nogen ny videnskabelig viden, der kunne berøre resultaterne af risikovurderingen og give anledning til at ændre konklusionerne.
- (24) CSTEE konkluderede i sin udtalelse af 22. december 2002, at en gennemgang af den nye viden om SCCP ikke viser, at der er behov for at ændre konklusionerne af Fællesskabets risikovurdering ⁽¹⁶⁾.
- (25) Det Forenede Kongerige forelagde i februar 2003 et udkast til ajourført risikovurderingsrapport om SCCP som opfølgning til direktiv 2002/45/EF. Udkastet til rapport indeholder en gennemgang af den viden om miljøeksponeringen ved SCCP og stoffernes virkning og skæbne i miljøet, der er opnået, siden den oprindelige risikovurdering blev afsluttet, og en nyvurdering af risiciene ved andre anvendelser end dem, der er omfattet af de begrænsninger af markedsføringen og anvendelsen, der er fastsat i direktiv 2002/45/EF. Der er også taget hensyn til CSTEE's to ovennævnte udtalelser om SCCP (punkt 21 og 24). Modsat den oprindelige risikovurdering omfatter det nye udkast til ajourført risikovurdering risici for havmiljøet og indeholder en nøje gennemgang af emissionen af SCCP igennem levetiden for produkter, der indeholder stofferne.
- (26) Resultaterne af udkastet til ajourført risikovurdering gengives nedenfor:
- »(x) i) Der er behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser.

For så vidt angår overfladevand, sedimenter, jordbunden og sekundær forgiftning samt marine økosystemer, er der behov for yderligere oplysninger om specifik eksponering for at finjustere skønnene over udledningen på lokalt plan (gummi, maling/præparater til overfladebehandling og tekstiler) og på regionalt plan (alle anvendelser). Nærmere bestemt kunne der tilvejebringes oplysninger om:

- de faktiske udledninger ved blanding og forarbejdning af gummi
- mængden af korte chlorparaffiner, der anvendes på typiske anlæg til blanding (formulering) og bagsidebehandling af tekstiler
- udledningerne fra anlæg til blanding og bagsidebehandling af tekstiler
- udledningerne fra anlæg til formulering og applikation af maling og
- emissionerne ved anvendelsen og bortskaffelsen af produkter.

Stoffet opfylder screeningskriterierne for at blive betragtet som PBT-stof, og der kunne derfor også foretages en simuleringstest af stoffets bionedbrydelighed for at fastslå halveringstiden i havmiljøet. Yderligere toksicitetsdata ville gøre det muligt at revidere PNEC-værdien for både havvand og havsedimenter, men det er vigtigere at fastslå persistensen end at indsamle sådanne data. Det kunne desuden overvejes at foretage yderligere bionedbrydelighedstest af korte chlorparaffiner i jordbunden.

BEMÆRK: Målinger viser, at stoffet forekommer udbredt i miljøet. Udviklingstendensen kendes ikke og kunne hænge sammen med tidligere anvendelser, som nu kontrolleres. Desuden er der ikke konstateret nogen klar risiko ud fra disse målinger. Forekomsten af korte chlorparaffiner i arktiske og marine prædatorer betyder dog, at resultaterne fortsat giver anledning til bekymring. Mens det ud fra et videnskabeligt grundlag ikke er muligt at sige, om der er en miljörisiko nu eller i fremtiden, kunne det i lyset af:

- de data, der viser forekomsten i biota
- stoffets klare persistens (ifølge laboratorieundersøgelser)

⁽¹⁶⁾ »CSTEE opinion on »SCCPs«-Follow-up to Directive 2002/45/EC«, udtalelse afgivet på CSTEE's 35. plenarmøde, Bruxelles den 17. december 2002: http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html

- den tid, det ville tage at indsamle oplysninger og
- det forhold, at det kunne være vanskeligt at begrænse eksponeringen, hvis de supplerende oplysninger bekræftede, at der foreligger en risiko,

overvejes fra politisk hold, om der bør indføres forsigtighedsforanstaltninger til risikostyring i mangel af måledata om halveringstiden i miljøet med henblik på at begrænse udledningen i vand (og jordbunden ved anvendelsen af renseslam), herunder fra »affald, der bliver i miljøet«. Dette kunne tages op til fornyet overvejelse, hvis en miljøsimuleringstest viser, at persistenskriteriet ikke er opfyldt. Det bør i denne forbindelse bemærkes, at stoffet efter alt at dømme opfylder screeningskriteriet for at blive betragtet som mulig persistent organisk miljøgift (POP-stof) i henhold til internationale konventioner.

(x) ii) Der er på nuværende tidspunkt hverken behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser eller andre risikobegrænsende foranstaltninger end dem, som allerede er truffet.

Denne konklusion gælder for vurderingen af:

- det lokale overfladevand på produktionssteder, formuleringen og brugen af fugemasse, formuleringen og brugen af maling og præparater til overfladebehandling og på regionalt plan
 - de lokale sedimenter på produktionssteder, formuleringen og anvendelsen af fugemasse, formuleringen og anvendelsen af maling og præparater til overfladebehandling og på regionalt plan
 - vurderingen af rensningsanlæg for spildevand fra enhver anvendelse
 - atmosfæren og spildevandsrensningsprocesserne til produktion og enhver anvendelse
 - det lokale terrestriske miljø på produktionssteder, formuleringen og brugen af fugemasse og formuleringen og anvendelsen af maling og den regionale landbrugsjord og
 - sekundær forgiftning fra anvendelsen af fugemasse.«
- (27) Ud over de ovenfor anførte fællesskabsforanstaltninger nævnes SCCP også i andre fællesskabsforskrifter. På grund af SCCP's humane toksicitet og akvatiske toksicitet, den konstaterede udbredte forekomst i vandmiljøet, og det forhold, at de allerede er omfattet af Parcom-afgørelse 95/1, er stofferne i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF af 20. november 2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60/EF⁽¹⁷⁾ opført blandt de prioriterede farlige stoffer som defineret i artikel 16, stk. 3, i sidstnævnte direktiv. I henhold til dette direktiv vedtages der specifikke foranstaltninger på fællesskabsplan med henblik på standsning eller udfasning af udledninger, emissioner og tab inden for 20 år efter vedtagelsen af foranstaltningerne. Der er endnu ikke vedtaget sådanne foranstaltninger for SCCP.

II. PROCEDURE

- (28) Ved vedtagelsen af direktiv 2002/45/EF stemte den nederlandske delegation imod direktivet og anførte i en stemmeforklaring af 24. april 2002, at gennemførelsen af et direktiv om SCCP ville gøre det umuligt for Nederlandene at varetage sine internationale forpligtelser i henhold til Pariskonventionen og Parcom-afgørelse 95/1.
- (29) Ved skrivelse af 17. januar 2003 fra Kongeriget Nederlandenes Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union gav den nederlandske regering Kommissionen meddelelse om de gældende nationale bestemmelser om anvendelsen af SCCP, som Nederlandene påtænker at opretholde efter vedtagelsen af direktiv 2002/45/EF.
- (30) Ved skrivelse af 25. marts 2003 meddelte Kommissionen den nederlandske regering, at den havde modtaget meddelelsen i henhold til traktatens artikel 95, stk. 4, og at den seksmånedersperiode, den har til at behandle anmodningen i henhold til artikel 95, stk. 6, begyndte den 22. januar 2003, dvs. dagen efter modtagelsen af meddelelsen.
- (31) Ved skrivelse af 15. april 2003 underrettede Kommissionen de øvrige medlemsstater om Nederlandenes meddelelse. Kommissionen offentliggjorde ligeledes en meddelelse om anmodningen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽¹⁸⁾ for at informere andre berørte parter om de nationale bestemmelser, Nederlandene påtænker at opretholde, og om de anførte grunde hertil.

⁽¹⁷⁾ EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1.

⁽¹⁸⁾ EFT C 188 af 8.8.2002, s. 2.

III. VURDERING

1. Vurdering af, om betingelserne for at anvende traktatens undtagelsesbestemmelse er opfyldt

- (32) Artikel 95, stk. 4, angår nationale bestemmelser, der gives meddelelse om i forbindelse med en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet, som er vedtaget og trådt i kraft inden vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen, og som det ville uforeneligt med harmoniseringsforanstaltningen at opretholde.
- (33) De nationale bestemmelser blev meddelt i forbindelse med direktiv 2002/45/EF, dvs. en harmoniseringsforanstaltning, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 95. Bestemmelserne blev vedtaget og trådte i kraft i 1999, dvs. inden vedtagelsen af nævnte direktiv. For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang de nationale bestemmelser er uforenelige med direktivet, mener Nederlandene, at de gældende nationale bestemmelser kun delvist er uforenelige med bestemmelserne i direktiv 2002/45/EF. Harmoniseringsbestemmelserne i direktiv 2002/45/EF vedrører efter Nederlandenes opfattelse alene de anvendelser, der udtrykkeligt begrænses⁽¹⁹⁾, dvs. anvendelsen af SCCP til metalforarbejdning og til indfedtning af læder. Denne fortolkning bekræftes ifølge Nederlandene af direktivets ordlyd og er en logisk følge af forsigtighedsprincippet⁽²⁰⁾. I denne henseende anfører Nederlandene, at hvis direktiv 2002/45/EF formodedes at være en foranstaltning, der indebærer en fuldstændig harmonisering, ville nye anvendelser af SCCP, som kunne udgøre betydelige risici for menneskers sundhed og miljøet, være tilladt uden nogen form for regulering. Nederlandene konkluderer, at de gældende nationale bestemmelser, for så vidt som de vedrører andre anvendelser end dem, der er omfattet af begrænsningerne efter direktiv 2002/45/EF, falder uden for harmoniseringskravene i sidstnævnte, og at de ikke behøver at blive behandlet efter traktatens artikel 95, stk. 4.
- (34) Kommissionen deler ikke Nederlandenes opfattelse. I overensstemmelse med fast retspraksis skal en fællesskabsforanstaltning fortolkes ud fra de fastsatte mål. Direktiv 2002/45/EF er baseret på traktatens artikel 95, stk. 1, dvs. retsgrundlaget for harmoniseringsforanstaltninger vedrørende det indre markeds oprettelse og funktion. Det fremgår af nævnte direktivs betragtning 1, at hovedformålet er at fjerne de hindringer for det indre markeds gennemførelse og funktion, der skyldes de bestemmelser, som nogle medlemsstater har indført eller påtænker at indføre for at begrænse anvendelsen af SCCP i medfør af Parcom-afgørelse 95/1. Desuden fremgår det af betragtning 3, at direktiv 2002/45/EF bygger på resultaterne af Fællesskabets risikovurdering af SCCP, som omfattede alle nuværende anvendelser af SCCP. Kommissionen mener derfor, at direktiv 2002/45/EF skal fortolkes således, at der ved direktivet indføres en harmonisering af alle de nuværende anvendelser af SCCP, der er omfattet af Fællesskabets risikovurdering, og at det derfor er til hinder for, at medlemsstaterne indfører eller opretholder nationale begrænsninger for anvendelsen af SCCP, som rækker videre end dem, der er fastsat i direktivet.
- (35) Forskellene mellem direktiv 2002/45/EF og de nationale bestemmelser er sammenfattet i følgende skema:

	Direktiv 2002/45/EF	Nationale bestemmelser
SCCP som blødgørere i maling, præparater til overfladebehandling eller fugemasser	Hverken forbud mod eller begrænsning for anvendelsen	Totalt forbud mod at anvende SCCP med en chloreringsgrad \geq 48 vægtprocent
SCCP som flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler	Hverken forbud mod eller begrænsning for anvendelsen	Totalt forbud mod at anvende SCCP med en chloreringsgrad \geq 48 vægtprocent

⁽¹⁹⁾ Se s. 2 og 6 i den nederlandske anmodning.

⁽²⁰⁾ Se s. 3 i den nederlandske anmodning.

	Direktiv 2002/45/EF	Nationale bestemmelser
SCCP i skærevæsker til metalforarbejdning	Totalt forbud mod at anvende SCCP som stoffer Forbud mod at anvende SCCP som bestanddele i andre stoffer eller præparater i koncentrationer på mere end 1 %	Totalt forbud mod at anvende SCCP med en chloreringsgrad \geq 48 vægtprocent som stoffer Anvendelsen af SCCP med en chloreringsgrad $<$ 48 vægtprocent som stoffer ikke omfattet Totalt forbud mod at anvende SCCP med en chloreringsgrad 48 vægtprocent som bestanddele i andre stoffer og præparater Anvendelsen af SCCP med en chloreringsgrad $<$ 48 vægtprocent som bestanddele i andre stoffer og præparater ikke omfattet
SCCP til indfedtning af læder	Totalt forbud mod at anvende SCCP som stoffer Forbud mod at anvende SCCP som bestanddele i andre stoffer eller præparater i koncentrationer på mere end 1 %	Anvendelsen ikke omfattet Anvendelsen ikke omfattet

- (36) Det fremgår af skemaet ovenfor, at de meddelte nationale bestemmelser afviger fra kravene i direktiv 2002/45/EF i følgende henseende:
- Det er i Nederlandene forbudt at anvende SCCP med en chloreringsgrad på 48 vægtprocent eller derover som blødgørere i maling, præparater til overfladebehandling eller fugemasser og som flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler, hvor der ikke i direktivet er fastsat nogen begrænsninger for markedsføringen og anvendelsen
 - det er i Nederlandene forbudt i skærevæsker til metalforarbejdning at anvende stoffer og præparater, i hvilke SCCP forekommer som bestanddele med en chloreringsgrad på 48 % eller derover, hvor der ikke i direktivet er fastsat nogen begrænsninger for markedsføringen og anvendelsen, hvis SCCP forekommer i koncentrationer på mindre end 1 %.
- (37) De nationale bestemmelser omfatter hverken anvendelsen af SCCP som stoffer eller som bestanddele i andre stoffer og præparater til indfedtning af læder eller anvendelsen af SCCP med en chloreringsgrad på mindre end 48 % som stoffer eller som bestanddele i andre stoffer og præparater i skærevæsker til metalforarbejdning. Ifølge Kommissionens oplysninger er disse anvendelser fortsat ikke reguleret og derfor tilladt i Nederlandene. Kommissionen erindrer i denne henseende om, at artikel 95, stk. 4, alene kan påberåbes i forbindelse med nationale bestemmelser, der er uforenelige med en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet, og ikke i tilfælde af, at der ikke er truffet nationale reguleringsforanstaltninger, der skal indføres i henhold til en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet. Nederlandenes anmodning i henhold til artikel 95, stk. 4, berører derfor ikke Nederlandenes forpligtelser til rettidigt og korrekt at gennemføre bestemmelserne i direktiv 2002/45/EF i nederlandsk ret.
- (38) I henhold til artikel 95, stk. 4, skal meddelelsen af de nationale bestemmelser ledsages af en redegørelse for grundene vedrørende et eller flere af de vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet. Nederlandenes anmodning indeholder en redegørelse for grundene vedrørende miljøbeskyttelse og beskyttelse af menneskers sundhed, som efter Nederlandenes opfattelse begrundet at opretholde de gældende nationale bestemmelser.
- (39) I lyset af ovenstående mener Kommissionen, at Nederlandenes anmodning om tilladelse til at opretholde de gældende nationale bestemmelser om SCCP kan antages til behandling.

2. Vurdering af sagens omstændigheder

- (40) I henhold til traktatens artikel 95, stk. 4, og stk. 6, første afsnit, skal Kommissionen påse, at alle de i denne artikel fastsatte betingelser for, at en medlemsstat kan opretholde de gældende nationale bestemmelser, som fraviger en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet, er til stede. Nærmere bestemt gælder det, at de nationale bestemmelser skal være begrundet i de vigtige behov, hvortil der henvises i traktatens artikel 30, eller i miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, at de ikke må være et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og at de ikke må udgøre en hindring for det indre markedes funktion.
- (41) I henhold til artikel 95, stk. 6, første afsnit, træffer Kommissionen afgørelse inden seks måneder efter meddelelsen. I henhold til artikel 95, stk. 6, tredje afsnit, kan Kommissionen dog meddele den pågældende medlemsstat, at denne periode kan forlænges med en ny periode på indtil seks måneder, hvis dette er begrundet i spørgsmålets kompleksitet, og hvis der ikke foreligger risiko for menneskers sundhed.

2.1. Begrundelse baseret på vigtige hensyn, der er omhandlet i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet

- (42) Nederlandene mener, at de gældende nationale bestemmelser er nødvendige for at beskytte vandmiljøet og menneskers sundhed mod risiciene som følge af de nuværende anvendelser af SCCP. Der henvises til forsigtighedsprincippet. Efter Nederlandenes opfattelse skal dette princip fortolkes således, at landet ikke kan formodes at vente, indtil der opstår et alvorligt problem, særlig i lyset af betydningen af grund- og overfladevand af høj kvalitet for menneskers sundhed. Nederlandene erindrer om, at SCCP er ekstremt farlige stoffer. De klassificeres som farlige for både menneskers sundhed og miljøet i henhold til direktiv 67/548/EØF. De anses desuden for at være persistente og særlig skadelige for vandmiljøet i henhold til Oskar-konventionen, og da stofferne forekommer i miljøet, vedtog Paris-Kommissionen (nu Oskar-Kommissionen) ved afgørelse 95/1 gradvist at afvikle anvendelsen. Nederlandene anfører, at SCCP udgør en alvorlig trussel for det nederlandske vandmiljø. Dette fremgår angiveligt klart af en undersøgelse udført af en nederlandsk toksikologikonulent, der er vedlagt som bilag til Nederlandenes meddelelse. Folkesundheden hævdes også at være i fare, fordi både overfladevand og grundvand i vidt omfang anvendes til indvinding af drikkevand i Nederlandene.
- (43) Kommissionen mener, at der ved vurderingen af, om de nationale bestemmelser opfylder betingelserne i artikel 95, stk. 4, ikke alene skal tages behørigt hensyn til den dokumentation, Nederlandene har forelagt, men også til alle relevante data og oplysninger, Kommissionen råder over, særlig resultaterne af de risikovurderinger, der er foretaget i henhold til forordning (EØF) nr. 793/93 og al den øvrige dokumentation, der er nævnt i afsnit 1.4 i denne beslutning.

2.2. Anvendelse af traktatens artikel 95, stk. 6, tredje afsnit

- (44) Efter en grundig gennemgang af disse data og oplysninger finder Kommissionen, at betingelserne i artikel 95, stk. 6, tredje afsnit er opfyldt, således at den kan gøre brug af muligheden for at forlænge den frist på seks måneder, som den har til at godkende eller forkaste de nationale bestemmelser.

2.2.1. Begrundelse i spørgsmålets kompleksitet

- (45) En gennemgang af Nederlandenes meddelelse viser, at ovennævnte nederlandske undersøgelse er den eneste dokumentation, der blev vedlagt fra nederlandsk side. Undersøgelsen, som blev udarbejdet i 1996, omhandler primært risiciene ved SCCP i Nederlandene. Modsat hvad Nederlandene anfører, fremgår det imidlertid ikke af nævnte undersøgelse, at der foreligger risiko for det nederlandske vandmiljø og den nederlandske befolkning. Undersøgelsen støtter derimod konklusionerne i en tidligere rapport⁽²¹⁾, i henhold til hvilken chlorparaffiner ud fra de begrænsede oplysninger om eksponerings- og virkningsniveau at dømme ikke synes at indebære nogen betydelig risiko for mennesker og økosystemer i Nederlandene. Undersøgelsen synes derfor ikke at understøtte de grunde, som Nederlandene har anført for at opretholde de nationale bestemmelser.

⁽²¹⁾ »Explanatory report chlorinated paraffins« (Sloof et al., 1992).

- (46) Det fremgår som nævnt ikke af Fællesskabets oprindelige risikovurderingsrapport fra 1999 om SCCP, at andre anvendelser af SCCP end til metalforarbejdning og færdigbehandling af læder giver anledning til bekymring for menneskers sundhed og miljøet og ville berettige til at træffe risikobegrænsende foranstaltninger. Disse konklusioner blev efter nøje vurdering af de nye oplysninger om SCCP bekræftet af CSTEE i udtalelsen af 27. november 1998, og under hensyn til bestemmelserne i direktiv 2002/45/EF konkluderede CSTEE i sin udtalelse af 22. december 2002, at disse oplysninger ikke giver anledning til at ændre konklusionerne af Fællesskabets risikovurdering.
- (47) Det Forenede Kongeriges ajourførte udkast til risikovurderingsrapport fra februar 2003 afviger imidlertid fra konklusionerne i Fællesskabets oprindelige risikovurderingsrapport.
- (48) Udkastet til rapport indeholder en redegørelse for yderligere data og en mere omfattende gennemgang af risiciene ved andre anvendelser af SCCP end dem, der er omfattet af de begrænsninger for markedsføring og anvendelse, der er fastsat i direktiv 2002/45/EF. Selv om dette dokument udtrykkeligt omtales som et udkast og udelukkende er bestemt til medlemsstaternes eksperter⁽²⁾ videre drøftelse og gennemgang inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 793/93, mener Kommissionen, at det er relevant for dens vurdering af begrundelsen af de nationale bestemmelser i henhold til artikel 95, stk. 4.
- (49) Udkastet til rapport fremhæver en række mulige miljörisici som følge af alle anvendelser af SCCP, bortset fra anvendelsen som fugemasse. Der menes imidlertid at være behov for yderligere oplysninger om eksponering og yderligere undersøgelser for at tilvejebringe mere pålidelige resultater. Rapporten fremhæver også en række mulige risici for havmiljøet i forbindelse med SCCP's sandsynlige PBT-egenskaber. Stofferne er identificeret som potentielt persistente eller potentielt meget persistente, meget bioakkumulerende og toksiske. Der peges i rapporten på, at der, selv om det ville tage betydelig tid, kunne foretages yderligere undersøgelser for at kunne konkludere på et mere solidt videnskabeligt grundlag, at stofferne er persistente. Anvendelsen i gummi, maling og tekstiler og produkter, der har været i brug i længere tid, har vist sig at være potentielle kilder og veje ud i havmiljøet. Endelig konstateres det i udkastet til rapport, at der foreligger potentielle risici for jordbunden fra forskellige kilder, og der peges på, at man kunne overveje at foretage yderligere test af SCCP's bionedbrydelighed i dette miljø. På trods af disse lakuner i den videnskabelige viden mener Det Forenede Kongerige, at de foreliggende data, som fremhæver de potentielle risici for havmiljøet og jordbunden, giver anledning til alvorlig bekymring, og foreslår, at man allerede nu kunne overveje at indføre forsigtighedsforanstaltninger til risikostyring.
- (50) Resultaterne af udkastet til ajourført risikovurdering viser, at de relevante foreliggende data og oplysninger stadig ikke er tilstrækkelige til at konkludere, at de fremhævede miljörisici faktisk foreligger, og at der må være behov for yderligere oplysninger og undersøgelser for at begrænse usikkerhedsmomenterne ved risikovurderingen. Samtidig synes de betænkeligheder, Det Forenede Kongerige har ytret, dog at pege på, at disse data og oplysninger kunne begrunde en eventuel anvendelse af risikobegrænsende foranstaltninger baseret på forsigtighedsprincippet. Det fremgår imidlertid hverken klart af udkastet til rapport, hvilke anvendelser af SCCP der giver anledning til bekymring, eller i hvilket omfang det kunne være begrundet at træffe risikobegrænsende foranstaltninger for at tackle disse spørgsmål på passende vis.
- (51) I betragtning af, at udkastet til ajourført risikovurderingsrapport er foreløbigt, og i betragtning af de deraf følgende uklare oplysninger mener Kommissionen, at CSTEE må tage udkastet (og alle andre relevante foreliggende data) op til overvejelse for så vidt muligt at afklare de spørgsmål, der følger af resultaterne af udkastet til ajourført risikovurderingsrapport, og for derefter at vurdere de meddelte nationale bestemmelser. Kommissionens beslutning i henhold til artikel 95, stk. 6, første afsnit, bør derfor afvente resultatet af disse overvejelser. Under disse omstændigheder og i lyset af, at udkaster til ajourført risikovurderingsrapport blev forelagt Kommissionen efter meddelelsen af de nationale bestemmelser, finder Kommissionen det begrundet at forlænge den seks månedersperiode, inden for hvilken den skal godkende eller forkaste de nationale bestemmelser, med en ny periode for at sikre, at der kan foretages en nøje vurdering af alle foreliggende relevante data, og for at der kan tages stilling til de nationale bestemmelser på baggrund heraf. Med henblik herpå er en periode, der udløber den 20. december 2003, nødvendig.

⁽²⁾ Se fodnote 12.

2.2.2. Ingen fare for menneskers sundhed

- (52) Som anført ovenfor peger hverken den undersøgelse, der er nævnt i Nederlandenes ansøgning, eller de relevante data og oplysninger, som Kommissionen råder over, på, at der er fare for menneskers sundhed.
- (53) Kommissionen finder derfor, at kravet om, at der ikke må foreligge sundhedsfare, er opfyldt.

IV. KONKLUSION

- (54) På grundlag af ovenstående konkluderer Kommissionen, at den anmodning, som Nederlandene den 21. januar 2003 gav Kommissionen meddelelse om med henblik på godkendelse af de gældende nationale bestemmelser om anvendelsen af SCCP, kan antages til behandling.
- (55) I betragtning af spørgsmålets kompleksitet og i mangel af dokumentation for, at der foreligger risiko for menneskers sundhed, finder Kommissionen det dog begrundet at forlænge den i artikel 95, stk. 6, første afsnit, omhandlede periode med en ny periode, der udløber den 20. december 2003 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I overensstemmelse med traktatens artikel 95, stk. 6, tredje afsnit, forlænges den i artikel 95, stk. 6, første afsnit, omhandlede periode til at bekræfte eller forkaste de nationale bestemmelser om SCCP, som Nederlandene den 21. januar 2003 gav meddelelse om i henhold til artikel 95, stk. 4, indtil den 20. december 2003.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2003.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen